

ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΑΤΗΣ
ΜΕd ΠΕ07

1A. Βασική σύνταξη κύριας (καταφατικής) πρότασης

ΚΑΝΟΝΑΣ: Το **ρήμα** βρίσκεται **ΠΑΝΤΑ** στη **2^η θέση**. Η πιο συνηθισμένη σειρά είναι:

ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ - **RHMA** – ΥΠΟΛΟΙΠΑ (δηλ. αντικείμενο ρήματος, χρονικοί ή άλλοι προσδιορισμοί κλπ.):

- Ich **lerne** Deutsch.
- Ich **lerne** seit 2017 Deutsch.
- Ich **gehe** heute mit Klaus auf eine Party.

1B. Η παραπάνω σειρά διατηρείται ακόμα και όταν η πρόταση αρχίζει με:

Ja, - Nein, - aber – und – denn (=διότι) [η πρόταση ξεκινά μετά από αυτά!]

- **Ja**, ich komme gern mit **και όχι** Ja, komme ich gern mit.
- **Nein**, er lernt nicht Spanisch **και όχι** Nein, lernt er nicht Spanisch
- Ich komme aus Lamia **und** ich wohne auch in Lamia **και όχι** Ich komme aus Lamia und wohne ich auch in Lamia
- Ich komme aus Volos, **aber** ich wohne in Lamia **και όχι** Ich komme aus Volos, aber wohne ich in Lamia
- Maria hat eine 6 in Physik, **denn** sie lernt nie **και όχι** Maria hat eine 6 in Physik, denn lernt sie nie

1Γ. Σύνταξη πρότασης με αντιστροφή (ρήματος υποκειμένου)

Όπως είδαμε στην περίπτωση 1A, η πρόταση άρχιζε με το υποκείμενο. Το ίδιο και στην περίπτωση 1B (μετά τα Ja, Nein, aber, und, denn η πρόταση, που ξεκινά μετά από αυτά, αρχίζει με το υποκείμενο).

Υπάρχει η περίπτωση -είναι σύνηθες όπως και στα ελληνικά- η πρόταση να μην αρχίζει με το υποκείμενο, αλλά με έναν άλλο όρο (λέξη), π.χ. με έναν χρονικό ή άλλο προσδιορισμό (χρόνο, τόπο κ.λπ.). Και πάλι, μετά από αυτόν τον προσδιορισμό θα ακολουθήσει το ρήμα, διότι πρέπει να βρίσκεται πάντα στην 2^η θέση, και επειδή στα γερμανικά το υποκείμενο δεν εννοείται όπως στα ελληνικά και θα πρέπει οπωσδήποτε να αναφερθεί, θα πάει μετά το ρήμα (αντιστροφή). Πιο απλά διατυπωμένο:

Αν η πρόταση αρχίζει με οποιονδήποτε άλλο όρο, το υποκείμενο θα πάει στην 3^η θέση (διότι στη 2^η μπαίνει ΠΑΝΤΑ το ρήμα).

- Ich komme morgen (Βασική σύνταξη, 1A)
- Morgen komme ich (Αντιστροφή) και όχι Morgen um 10:00 ich komme
- Wir fahren im Sommer nach Spanien (Βασική σύνταξη, 1A)
- Im Sommer fahren wir nach Spanien και όχι Im Sommer wir fahren nach Spanien
- Nach Spanien fahren wir im Sommer και όχι Nach Spanien wir fahren im Sommer

2A. Το ρήμα

Το ρήμα στα γερμανικά όπως θα το συναντάμε με βάση τη σειρά του βιβλίου είναι «τεσσάρων (4) ειδών»:

2A1. Απλό (kommen, spielen, lernen, sprechen, fahren κ.λπ.), σε αυτό το «είδος» και τα βοηθητικά sein [είμαι] και haben [έχω]

2A2. σύνθετο ή χωριζόμενο: το «απλό» ρήμα συνδέεται με μια πρόθεση, δημιουργείται ένα νέο ρήμα που έχει τελείως διαφορετική σημασία από το αρχικό, το απλό δηλαδή:

- geben= δίνω / **zu**geben= ομολογώ, παραδέχομαι
- stehen= στέκομαι / **auf**stehen= σηκώνομαι-ξυπνάω

2A3. Ρήματα που αρχίζουν από be-, ver-, zer- δεν είναι χωριζόμενα!

2A4. Η σύνταξη της πρότασης με χωριζόμενο ρήμα

Το πρόθεμα (η πρόθεση συνήθως) που «μπόλιασε» το αρχικό απλό ρήμα και δημιούργησε ένα νέο με καινούρια σημασία, «αποκολλάται» και τίθεται στο τέλος της πρότασης. Η πρόταση δηλαδή ολοκληρώνεται με το πρόθεμα!

Παραδείγματα

aufstehen (παραγωγή με την πρόθεση *auf*)

- Ich **stehe** jeden Tag um 6:00 Uhr **auf** και όχι Ich aufstehe Jeden Tag um 6:00.

zurückfahren (παραγωγή με το επίρρημα *zurück* [πίσω])

- Wir **fahren** nächsten Montag **zurück** και όχι Wir zurückfahren nächsten Montag

kennenlernen [γνωρίζω] (παραγωγή με ρήμα+ρήμα)

- Auf die Party **lernst** du Maria **kennen** και όχι Auf die Party kennenlernenst du Maria

2A5. «Δυνατό ρήμα» (Modalverben)

Τα ρήματα αυτά κλίνονται ανώμαλα, και το 1^ο ενικό είναι ίδιο με το 3^ο ενικό.

	möchten (θέλω, επιθυμώ)	können (μπορώ)	müssen (πρέπει)	dürfen (επιτρέπεται)	wollen (θέλω, σκοπεύω – απαιτώ)	sollen (οφείλω)
ich	möchte	kann	muss	darf	will	soll
du	möchtest	kannst	musst	darfst	willst	sollst
er, sie, es	möchte	kann	muss	darf	will	soll
wir	möchten	können	müssen	dürfen	wollen	sollen
ihr	möchtet	könnt	müsst	dürft	wollt	sollt
sie	möchten	können	müssen	dürfen	wollen	sollen
Sie	möchten	können	müssen	dürfen	wollen	sollen

2A6. Σύνταξη πρότασης με τα «δυνατά ρήματα» (Modalverben)

Το «δυνατό ρήμα» μπαίνει στη δεύτερη θέση -είναι άλλωστε το κυρίως, ας πούμε, ρήμα και το δεύτερο ρήμα της πρότασης -αντιστοιχεί στα ελληνικά με τον τύπο «να+ρήμα» (Θέλω αύριο να πάω στον γιατρό)- πηγαίνει στο τέλος ως απαρέμφατο, άκλιτο δηλαδή, και ολοκληρώνει την πρόταση.

Ich **fahre** im Sommer nach Spanien (ΑΠΛΗ ΚΥΡΙΑ ΠΡΟΤΑΣΗ)

Την μετασχηματίζω, γιατί π.χ. θέλω να εκφράσω την επιθυμία μου, που θέλω να πάω το καλοκαίρι. Το ρήμα είναι το **möchten**, και θα έχω την εξής αλλαγή:

Ich **möchte** im Sommer nach Spanien **fahren**

Du **möchtest** im Sommer nach Spanien **fahren**

Er **möchte** im Sommer nach Spanien **fahren**

↓
Κλίνεται κανονικά σε όλα τα πρόσωπα

↓
Απαρέμφατο, άκλιτο και στο τέλος

2A7. Τα βοηθητικά ρήματα haben (έχω) και sein (είμαι)

Κλίνονται ανώμαλα, λειτουργούν μόνα τους ως ανεξάρτητα ρήματα

- Maren **hat** ein Ferienhaus auf Santorini
- Alex **ist** 12 Jahre alt

αλλά παράλληλα μας βοηθούν στον σχηματισμό του παρακειμένου, του οποίου και αποτελούν το βασικό ρήμα, δηλαδή αυτό που κλίνεται και που μπαίνει στην κύρια πρόταση στη 2^η θέση.

2A8. Κλίση (σε ενεστώτα -και παρατατικό [σελ. 13 του βιβλίου])

	haben		sein	
	Ενεστώτας	Παρατατικός	Ενεστώτας	Παρατατικός
ich	habe	hatte	bin	war
du	hast	hattest	bist	warst
er, sie, es	hat	hatte	ist	war
wir	haben	hatten	sind	waren
ihr	habt	hattet	seid	wart
sie	haben	hatten	sind	waren
Sie	haben	hatten	sind	waren

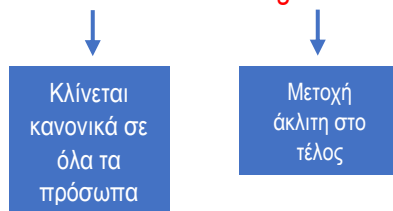
2A9. Σχηματισμός παρακειμένου

Ο παρακείμενος είναι περιφραστικός χρόνος. Αποτελείται από δύο μέρη: α) το βοηθητικό ρήμα (haben ή sein – ως επί το πλείστον το haben) το οποίο κλίνεται κανονικά σε όλα τα πρόσωπα, και την μετοχή, η οποία τίθεται άκλιτη στο τέλος της πρότασης!

Ich **lerne** für den Test (ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ)

Μετατρέπω την πρόταση στον ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟ:

Ich **habe** für den Test **gelernt**

2A10. Πως σχηματίζεται η μετοχή των ομαλών ρημάτων

Η μετοχή σχηματίζεται αν στο γ' πρόσωπο του ενεστώτα ενός ρήματος προσθέσω το ge-. Π.χ.

	ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ		ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ		ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ		
		spielen		reden		warten	
ich		spiele		rede		warte	
du		spielst		redest		wartest	
er, sie, es		spielt	gespielt	redet	geredet	wartet	gewartet
wir		spielen		reden		warten	
ihr		spielt		redet		wartet	
sie		spielen		reden		warten	
Sie		spielen		reden		warten	

2A11. Μετοχή των σύνθετων/χωριζόμενων ρημάτων

Το **ge-** μπαίνει ανάμεσα, στη μέση:

Stefan macht die Tür zu (ΕΝΕΣΤΩΤΑΣ)

Stefan hat die Tür zu**ge**macht (ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ)

2A12. Μετοχή χωρίς ge-

Όσα ρήματα αρχίζουν από be-, ver-, er-, zer- και όσα λήγουν σε -ieren, δεν παίρνουν ge- στη μετοχή. Ουσιαστικά, **το γ' ενικό πρόσωπο αυτών των ρημάτων είναι και η μετοχή τους.**

	besuchen	versuchen	erklären	zerstören	studieren	
ich	besuche	versuche	erkläre	zerstöre	studiere	
du	besuchst	versuchst	erklärst	zerstörst	studierst	
er, sie, es	besucht	versucht	erklärt	zerstört	studiert	και μετοχή!
kaiwir	besuchen	versuchen	erklären	zerstören	studieren	
ihr	besucht	versucht	erklärt	zerstört	studiert	
sie	besuchen	versuchen	erklären	zerstören	studieren	
Sie	besuchen	versuchen	erklären	zerstören	studieren	

3. ΣΥΝΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

Το ρήμα (αυτό που κλίνεται) μπαίνει πάντα στη 2^η θέση: Maria **lernt** seit 2017 Deutsch.

Στο τέλος της πρότασης μπαίνουν

α) το πρόθεμα (αν το ρήμα είναι χωριζόμενο): Ich **stehe** um 6:00 **auf**.

β) το απαρέμφατο (αν το ρήμα της πρότασης είναι «δυνατό»/Modalverb): Er **möchte** nach London **reisen**.

Ich **muss** um 6:00 **aufstehen**.

γ) η μετοχή, εφόσον έχω παρακείμενο: Wir **haben** gestern Fußball **gespielt**.

Εννοείται ότι ο κανόνας της αντιστροφής (1Γ) ισχύει:

α') Seit 2017 **lernt** Maria Deutsch.

β') Nach London **möchte** er **reisen**.

Um 6:00 **muss** ich **aufstehen**.

γ') Gestern **haben** wir Fußball **gespielt**.

Αυτά που πηγαίνουν στο τέλος τα είχαμε ... βαφτίσει -αν θυμάστε- «ρετάλια».

4. Σύνταξη δευτερεύουσας πρότασης

(σύνδεσμοι: weil=διότι, dass= ότι/το ότι, obwohl= παρόλο/παρόλο που/αν και)

Γενικός κανόνας: Το ρήμα (αυτό που κλίνεται) που στην κύρια πρόταση μπαίνει στη 2^η θέση, στις δευτερεύουσες, οι οποίες χωρίζονται από τις κύριες πάντα με κόμμα, πάει στο τέλος!

ΔΟΜΗ: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ – ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ – ΥΠΟΛΟΙΠΑ – [«ΡΕΤΑΛΙΑ»] - ΡΗΜΑ

Ας πάρουμε το σύνδεσμο **weil** (η σύνταξή του ισχύει και για τους άλλους)

1. Με απλό (μη χωριζόμενο ρήμα)

Ich komme nicht. Ich **habe** keine Lust.

Ich komme nicht mit, **weil** ich keine Lust **habe**.

2. Με σύνθετο (χωριζόμενο ρήμα)

Ich gehe früh ins Bett. Ich **stehe** um 6:00 **auf**.

Ich gehe früh ins Bett, **weil** ich um 6:00 **aufstehe**.

(το σύνθετο ενώνεται!)

3. Με Modalverb

Ich gehe früh ins Bett. Ich **muss** um 6:00 **aufstehen**.

MODALVERB

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ

Ich gehe früh ins Bett, **weil** ich um 6:00 **aufstehen muss**.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟ MODALVERB

4. Σε παρακείμενο (Perfekt)

Die Kinder sind müde. Sie **haben** den ganzen Nachmittag Fußball **gespielt**.

ΒΟΗΘΗΤΙΚΟ

ΜΕΤΟΧΗ

Die Kinder sind müde, **weil** sie den ganzen Nachmittag Fußball **gespielt haben**.

ΜΕΤΟΧΗ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟ

5. Κτητικές αντωνυμίες (Possessivpronomen) Ονομαστική πτώση

ΚΤΗΤΟΡΑΣ (ποιος έχει)	Αυτό που έχει ο κτήτορας είναι α) ένα (ενικός αριθμός) και είναι γένους			β) πολλά (πληθ.)	Άρα είναι/λέω			
Ποιος έχει;	ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ	ΘΗΛΥΚΟΥ	ΟΥΔΕΤΕΡΟΥ					
ich	der Vater	die Mutter	das Haus	die Eltern	mein Vater	meine Mutter	mein Haus	meine Eltern
du					mein Vater	deine Mutter	dein Haus	deine Eltern
er					sein Vater	seine Mutter	sein Haus	seine Eltern
sie					ihr Vater	ihre Mutter	ihr Haus	ihre Eltern
es					sein Vater	seine Mutter	sein Haus	seine Eltern
wir					unser Vater	unsere Mutter	unser Haus	unsere Eltern
ihr					euer Vater	eure Mutter	euer Haus	eure Eltern
sie					ihr Vater	ihre Mutter	ihr Haus	ihre Eltern
Sie (ευγ.)					Ihr Vater	Ihre Mutter	Ihr Haus	Ihre Eltern

Η κτητική αντωνυμία επιλέγεται με βάση τον κτήτορα (ποιος έχει;) και η κατάληξη στην κτητική αντωνυμία θα μπει ανάλογα με βάση το γένος του κτήματος. Βλέπουμε ότι **στην κτητική αντωνυμία η κατάληξη -e μπαίνει όταν το ουσιαστικό βρίσκεται σε ενικό αριθμό και είναι γένους θηλυκού ή, ανεξάρτητα από το γένος (άσχετα δηλ. αν είναι αρσενικό, θηλυκό ή ουδέτερο), όταν βρίσκεται σε πληθυντικό αριθμό.**

Ο κτήτορας μάς υπαγορεύει την κτητική αντωνυμία και το κτήμα την κατάληξή της

Παραδείγματα

Peter hat einen **Bruder**. **Sein** Bruder ist 14 Jahre alt. (χωρίς κατάληξη -e, γιατί το ουσιαστικό Bruder είναι αρσενικού γένους)

Maria geht in die **Schule**. **Ihre** Schule liegt in Afanos. (με κατάληξη -e, γιατί το ουσιαστικό Schule είναι θηλυκού γένους)

Ich habe ein Haus. **Mein** Haus ist sehr modern. (χωρίς κατάληξη -e, γιατί το ουσιαστικό Haus είναι ουδέτερου γένους)

Wir haben zwei **Kinder**.

Unsere Kinder sind 16 und 21 Jahre alt. (με κατάληξη -e, γιατί το ουσιαστικό Kinder βρίσκεται σε πληθυντικό αριθμό)